

Charles Haddon Spurgeon

Predikanternas furste, predikanternas predikant. Av många ansedd som »den störste predikanten i Englands historia, som inte hamnar i skymundan ens när man tänker på så strålande män som Paulus, Luther och Calvin».

Detta är inget ovanligt omdöme om Spurgeon. Vem känner inte igen hans namn? Än idag, hundra år efter att han gav sina mest berömda predikningar, lever de vidare och är ständigt föremål för samtal. Teologerna studerar dem, p.g.a. deras djup och Spurgeons egenartade uttrycksätt — så levande att åhörarna tyckte sig kunna se, känna och röra vid det han talade om. I predikningarna kom hans fina sinne för humor fram, liksom hans fantstiska bibelkännedom och djupa kärlek till Kristus. Om Spurgeon har man sagt att han »givit några av de absolut finaste predikningar någonsin». Det har han sannerligen! Dock är det inte så många av oss som läst vad han skrivit och vi vet därför inte vad vi gått miste om! Därför har vi valt ut fyra av hans bästa predikningar och presenterar dem i detta mindre bokformat. De har givits både under hans första och sista år som predikant och ger alltså ett litet smakprov på hans budskap.

Spurgeon var oerhört produktiv och publicerade över 1900 predikningar samt en del skrifter, av vilka den mest välkända är »The treasury of David» i sju band. De översattes till 23 språk och hade redan vid 1800-talets slut sålts i hundra miljoner exemplar från »The forgotten Spurgeon» sid 25. Vilket vittnesbörd! Nu kan du också få glädje av vad han hade att ge. Luta dig tillbaka och ta emot orden från historiens kanske mest berömde predikant.

Följ Jesus

»Vad kommer det dig vid? Följ du mig.» (Joh. 21: 22)

Trots att Herren bara en kort stund innan sagt åt Petrus, »Följ mig», blev han tvungen att upprepa den befallningen. Detta visar att våra hjärtan inte alltid tar intryck av Jesu ord såsom vi föreställer oss. Även om Jesus själv talade till oss skulle vi inte alltid förstå, om inte Guds Ande verkade i våra hjärtan. Tänker vi på detta så behöver vi inte sörja över att Jesus inte lever här på jorden nu. Vi behöver inte heller önska att vi hade levt på Jesu tid. Även de ord som uttalas av en till synes ringa person, kan om de välsignats av den helige Ande, vara lika mäktiga och användbara för dig, som om de kommit från Frälsarens egna läppar.

Det verkar som om Petrus blivit hindrad från att följa Frälsaren av en enkel och mänsklig orsak. Han vände sig om och såg Johannes. Denne medlärjunge väckte hans nyfikenhet. Petrus frågade Herren om Johannes framtid. Herren svarade: »Vad kommer det dig vid?» Av detta kan vi lära att t.o.m. en gudsman kan bli orsak till att vi glömmar följa Mästaren. En sak är säker, vi tappar många oerhört viktiga andliga intryck p.g.a. en massa fåfängt prat efter gudstjänsterna. Mycket av det som skulle blivit oss till nytta, går förlorat därför att vi på vägen hem från den plats där vi tillbett Herren, talar om allt annat än det som borde uppfylla våra tankar. Därför bör vi bedja: »O, Herre, bevara våra ögon och öron. Låt vårt hjärta vara riktat mot dig annars kommer vi snart att glömma både din röst och det du talat!» Jag tror att vi har mycket större anledning att be Herren hjälpa oss bevara den kunskap och insikt vi fått, istället för att be om nya uppenbarelser. Och om vi behöll det vi mottagit, levande i våra sinnen, så vore vi kanske t.o.m. nöjda även om vi aldrig fick något mer. En enda predikan som verkligen gick i oss, skulle vara oerhört mycket mer värdefull för oss, än två predikningar som snabbt föll i glömska.

Kära vänner, vi får inte låta våra tankar splittras p.g.a. oväsentligt prat utan vi måste komma fram till den viktiga punkten —

- 1) huvudsyftet med våra liv är att följa Jesus.
- 2) För att kunna göra det måste vi skjuta ifrån oss alla fåfänga och självupptagna tankar — så att vi kan hålla oss till det som våra liv är ämnat för.

1. Huvudsyftet med vårt liv är att följa Jesus.

Följ Jesus, se på honom och förtrosta på honom. Om vi inte lever för Gud så är livet utan mening. »Livet utan mening» sa jag! Det hade varit bättre för oss om vi aldrig hade blivit födda än att leva och dö utan tron på Jesus. Du kan försumma ditt arbete och många andra saker, men försumma inte din själ. Din personliga frälsning måste komma först. På ett sjunkande skepp kan en människa glömma både sitt bagage och sina värdesaker. Det enda hon bekymrar sig om då, är sitt liv. T.o.m. satan talade för en gångs skull sanning när han sa: »Hud för hud; allt vad man äger giver man ju för att slippa undan.» Jag hoppas att du kan inse detta och ta hand om din själ. För vad »hjälper det en människa om hon vinner hela världen men förlorar sin själ?» Det viktigaste för dig är alltså att följa Jesus och se på honom i tro och lydnad. »Tro på Herren Jesus så bliver du frälst.»

Även efter vår frälsning är huvudsyftet med våra liv att följa Jesus. När synden blivit förlåten och vi blivit förvissade om evigt liv, då är det dags att börja arbeta på att vår karaktär och vårt sinne blir Kristus likt. Jesus är fullkomlig. Hos honom finnes inget som inte borde vara där. För att bli fullkomliga måste vi bli lika Jesus. »Han är trons hövding och fullkomnare.» Vi måste övervinna våra synder och begärelser. Genom Guds Andes verk måste vi bli barmhärtiga och frimodiga. Vårt mål ska vara att vandra i Jesu fotspår och leva som han gjorde. Vi bör handla som om han bodde hos oss. Som kristna skall vi inte följa Calvin, Arminius eller någon annan av de kristna ledarna, utan forma våra läror, tankar, ord och gärningar samt vår karaktär efter Kristus. Om vi skall kunna göra det som vi är skapade till, då måste vi följa Jesus! Vi är andra inte. Men vi är alla kallade att tjäna Herren. Varje individ har fått en plats och en uppgift som ingen annan kan fylla lika bra. Jag tror inte att någon kristen är skapad »bara» för att stå i affär utan också för att tjäna Herren där. Människan är en så fantastisk skapelse. Jag kan bara inte tro att hon blivit till enbart för att mäta tyger, väga socker, sopa gator eller för att klä sig i mantlar och juveler. Vi har något viktigare att uträtta. Småfågarna är skapade för att lovsjunga Gud. Och vi som Guds avbilder och mycket värdefullare i hans ögon, är också skapade att lovsjunga honom. Detta gäller oss som bekänner oss vara renade av blodet

och pånyttfödda av den helige Ande. Våra liv skall vara riktade mot Gud. Fönstren i våra liv skall vara öppna för Gud. Vi skall leva för att behaga och upphöja Herren, vara instrument med vilka han kan visa sin nåd och sitt ljus. Och för att kunna det så måste du följa Kristus.

2. För att kunna följa Kristus, är det nödvändigt att skjuta åt sidan många andra saker.

Petrus ville få veta angående Johannes: »Herre, huru bliver det då med denne?» Jesus svarade: »Vad kommer det dig vid? Följ du mig.» Av vad Jesus sa kan vi lära, att vi inte skall vara nyfikna på vad Gud gör med andra människor. En del av oss funderar för mycket på vad Herren gör med andra. Man säger: »Jag är en fattig kristen som måste kämpa för levebrödet men Gud har varit trofast och försett mig vid många tillfällen.» Detta är ett stort vittnesbörd för Herren, men det är fel att ifrågasätta vad Herren skall göra med de rika som har allt de kan önska sig. Jag kan bara säga: »Vad kommer det dig vid? Följ du Herren och sluta fundera över alla andra.» Det är lika fel av de rika att fördöma de fattiga för att de inte kan ge lika mycket åt Gud. Det är inte vår sak, vi måste själva följa vår Gud. Någon kanske får lust att prata om predikanten: »Han kunde då verkligen inte få ur sig mycket. Han försökte predika, men oh, vad jag blev glad när han slutade.» Jag måste bekänna att jag själv känt lite på samma sätt ibland när jag lyssnat till en god vän. Men jag har fått förmana mig själv och säga: »Vad angår det mig. Herren känner själv sina tjänare och vet bäst var han skall placera dem.» Man uttalar sig gärna om en skicklig talare och säger: »En människa som kan gå på så, har nog alldeles för höga tankar om sig själv för att kunna få Herrens välsignelse.» Men Jesus säger: »Vad kommer det dig vid? Följ du mig.» Gud har många olika sorters stenar i sitt tempel. Många av dem har så underliga former att jag sannerligen är tacksam att det inte är jag som skall placera dem i templet. Det skulle jag aldrig klara av. Jag är glad att Gud inte sänt mig hit för att göra människor perfekta. Han använder dem, var och en som de är och förbereder dem ständigt för den plats som de skall fylla i Kristi kropp. Gå inte och undra över var alla andras plats är i Herren. Fyll själv din plats och gör vad du kan för Herren. Denna regel gäller också för andras rikedomar! Det verkar finna en slags tröst i att tänka på hur mycket bättre de

själva är. Någon annans glättiga sätt kan bli huvudämne i många samtal, man vill gärna betona sin egen allvarligare läggning som överlägsen. Vid varje tillfälle tycker jag mig höra Herren säga: »Vad kommer det dig vid? Om du följer mig kommer inte din nästas fel att ligga dig så 'varmt' om hjärtat.» Jag har hört talas om en predikant som ville få fram detta budskap till sin församling, Han sa att han skulle vilja införa en »förbättringsreform» — alla skulle arbeta på att förbättra en person. Därmed skulle alla bli förbättrade. Med det menade han att var och en skulle arbeta på sig själva. En man reagerade genast och sa: »Pastorn har rätt, jag skall omedelbart gå hem och bearbeta vår Mary.» Det är oftast det vi vill göra — förändra någon annan. Men för Kristi kropps skull vore det mycket bättre om vi var och en rensade ogräs i vår egen trädgård.

Samma regel gäller församlingen. Det är flera av mina bröder som försökt intala mig att vi går igenom den allra värsta och mörkaste tidsåldern. De ser allt så svart! Kanske är det så, men jag ser lika många anledningar till tacksamhet som till sorg. Vi får ständigt höra att vi lever i en kritisk tid. Det är kris. När jag kom till London för tjugo år sedan fick jag höra att det då var en kritisk tid. Och så har det varit alltsedan dess. Många tror att universums framtid beror på ett möte de skall hålla. Men jag vet att Gud, trots alla satans försök, själv klarat att styra universum. Jag har dragit den slutsatsen att det är bäst för mig själv att följa Mästaren. Och att låta honom ta hand om alla andra. Det vore klokt av dig att nå samma slutsats.

Föreställ er en man som fått i uppgift av sin husbonde att ploga en åker. Hans uppgift är att gå fram och tillbaka med plogen tills dess han är klar. Tänk om han istället för att göra det lade sig tillrätta på marken i skuggan av ett träd och började berätta för sin medplogare om hur felaktiga deras husbondes metoder var. Om husbonden då skulle komma tillbaka och få höra dem skulle han nog säga: »Sätt igång och ploga och utför ditt arbete nu. Och lämna planeringen till mig.» Detsamma skulle jag vilja säga till många kristna — Sätt igång och ploga! Sätt igång med din uppgift; Undervisa i söndagsskolan eller gå ut och vittna. Och lämna resten åt Herren.

Detsamma gäller också de teologiska frågorna.

Många undrar t.ex. hur ondskan kom in i världen. Själv är jag inte

alls så bekymrad över hur den kommit in, som över hur vi ska få ut den! Jesus kom inte till världen för att visa hur synden kommit hit utan för att visa hur vi skall få bort den. Och det är genom den dörr som han öppnat, genom såret i sin sida. Det är genom hans död som synden blivit fördriven.

Pricipen gäller också de profetiska gåvor som många försöker fördjupa sig i. Det är inte vidare uppmuntrande att se hur dessa »profeter» motsäger, utpekar och ogillar varandra. Det finns en del profetiska sanningar som verkligen bör upprepas om och om igen. Att Jesus kommer tillbaka. Att det kommer att bli en domedag då de rättfärdiga skall få se den himmelska härligheten. Men vad det gäller tidpunkten för dessa händelser, så tycker jag att vi har viktigare saker att göra än att bry våra hjärnor med det. Många har redan spekulerat i det och försökt förutsäga tidpunkter för dessa händelser. Men ingen av deras teorier har gått i uppfyllelse. Jag råder dig att studera Matteus, Markus, Lukas och Johannes. Predika sedan om den korsfäste Frälsaren som både evangelierna och de olika breven handlar om. När du kommer till Uppenbarelseboken så håll dess mysterier på plats. Bed den helige Ande att ge dig insikt och förståelse. Måtte Gud bevara denna kommande generation från att begå samma dårskap som en del av de gångna generationerna gjort. Vi ska vara angelägna att tala om pånyttfödelsen och tron på Jesus.

3. Vi bör leva för Jesus.

- 1) Våra krafter är begränsade. De krafter jag har vill jag använda för min uppgift i Herren.
- 2) Vår tid är begränsad. Våra liv är korta. Det enda som betyder något sedan är om vi levt för Jesus. Levt för att föra människor till frälsning.

Det är bäst att använda all sin styrka åt ett och samma håll. Själv vill jag sträva för att kunna förhärliga Gud genom att följa Jesus och utträtta det han vill att jag skall göra.

I dessa onda tider vill jag verkligen uppmana alla, att hålla sig så nära Jesus som möjligt. Följ honom av hela ditt hjärta. Låt inget få avleda dig från lydnadens smala stig.

Jag undrar ibland vad Herren vill att församlingen skall göra. Tror du att vi gör allt vi kan för Jesus i vårt grannskap, vår stad? Vi hör ofta talas om vad missionärerna uträttat och känner oss kanske

delaktiga i deras arbete. Men vad kan vi göra på hemmaplan? Vad kan vi göra i de områden där vi bor? Vi skall givetvis inte glömma bort missionssidan, men våra egna kvarter måste vara vår främsta angelägenhet. Vad gör du för Herren i ditt distrikt? I din by? Du kanske går på många möten. Det är bra. Men det är inte något du utför åt Herren. Av de två gudstjänster du deltar i per vecka kunde du istället försaka den ena och gå ut för att vittna. Det skulle glädja mig oerhört att höra någon säga: »Pastorn, tro inte att jag försummat mötet utan anledning. Jag har varit ute och vittnat!» Dessutom finns det knappt plats för de icke troende om församlingsmedlemmarna själva fyller kyrkan varje möte? Måste jag alltid stå och kasta ut mitt nät bland de fiskar som redan är fångade? Det skulle glädja mig om någon av mina medlemmar uteblev från ett möte, och istället gick för att få med sig någon icke troende på vägen. Jag önskar att vi alla levde för att föra andra till Jesus. Ni är fria män och kvinnor. Jag säger inte att ni måste göra det, utan jag manar er att lyda Gud och finna era rätta platser i Kristi kropp.

Jag ber dig sluta upp att undra över allt. För Guds skull — börja arbeta på den uppgift som är din. Både kyrkogårdarna och helvetet håller på att fyllas. Trons fiende har bråttom att utföra sitt. Om du är vad du säger dig vara, en tjänare åt den man som grät över Jerusalem, förlösd av det blod han utgjöt på Golgata. Då, ber jag att du ger dig själv åt den uppgift Mästaren kallar dig till. Låt inget hindra dig från att leva helt för Jesus.

Gud välsigne dig! Amen.